

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

בבא קמא דף י' למסקנא

דף י' ע"א

א. חומר בשור מבבור: שמשלם כופר כשהרג אדם, וחייב בשלשים שקלים אם הרג עבד, ואסור בהנאה כשנגמר דינו ליסקל לאחר שהמית אדם, ודרכו לילך ולהזיק, והשור חייב על שור פסולי המוקדשין, מה שאין כן בבור. ועוד חומר בשור שמשלם על כלים, ובור פטור על כלים (לחכמים). חומר בבור מבשור: שתחילת עשייתו לנזק, ומועד מתחילתו, מה שאין כן בשור (שמשלם חצי נזק בקרן כשהוא תם).

ב. חומר בשור מבאש: שמשלם כופר, ושלשים של עבד, נגמר דינו אסור בהנאה, מסרו לחרש שוטה וקטן חייב (לריש לקיש כשהוא קשור, ולרבי יוחנן כשהוא מותר), מה שאין כן באש (לריש לקיש בגחלת, ולרבי יוחנן בשלהבת) ועוד חומר בבור שחייב על טמון, ואש פטור (לחכמים). חומר באש מבשור: שמועדת מתחילתה.

ג. חומר בבור מבאש: שתחילת עשייתו לנזק, מסרו לחרש שוטה וקטן חייב (לריש לקיש במכוסה, ולרבי יוחנן במגולה). ולחכמים שחייב על טמון ואש פטור. חומר באש מבבור: שדרכה לילך ולהזיק, ומועדת לאכול בין דבר הראוי לה ובין שאינו ראוי לה, מה שאין כן בבור. י"מ ראוי עצים, שאין ראוי כלים, ובור פטור על כלים (לחכמים). וי"א ליחכה נירו וסכסכה אבניו, ובבור לא שייך היזק קרקע.

ד. החופר בור תשעה, ובא אחר והשלימו לעשרה, לחכמים האחרון חייב. ולרבי במיתה האחרון חייב, ובנזקין שניהם חייבים.

סיכומי הדינים העולים מנוסקנת הגמרא בדף היומי

ה. מסר שורו לחמשה בני אדם, ופשע בו אחד מהן והזיק, אם בלעדיו לא היה נשמר, הוא חייב, שעשה כל הנזק. ואם בלעדיו נשמר, לא עשה כלום ופטור. וכן המרבה חבילות זמורות באש שהדליק חבירו, וקירבה על ידי החבילות לגדיש אחרים, אם בלעדיו לא היה בא אל הגדיש, רק הוא חייב, שעשה כל הנזק. ואם גם בלעדיו היה בא, לא עשה כלום ופטור.

דף "ע"ב

א. חמשה שישבו על ספסל אחד ולא שברוהו, ובא בעל בשר כפפא בר אבא, וישב עליו ושברו, אם בלעדו לא היה נשבר, רק הוא חייב. ואם בלעדו היה נשבר, פטור. אם בלעדו היה נשבר בשני שעות, ועל ידו נשבר בשעה אחת, ולא עיכב אותם מלעמוד, כולם חייבים, הוא משום שבלעדו היו יושבים עוד ולא היה נשבר, והם משום שהיה להם לעמוד כשהתיישב.

ב. ואם עמד על רגליו ונסמך עליהם, ועיכב אותם מלעמוד, אם בלעדו לא היה נשבר, הוא חייב, כי כוחו כגופו. והם פטורים, שלא יכלו לעמוד.

ג. הכוהו עשרה בני אדם בעשר מקלות, בבת אחת, כולם פטורים. בזה אחר זה, לחכמים פטורים, לרבי יהודה בן בתירא האחרון חייב, שקירב את מיתתו.

ד. המית שור של חבירו, הבעלים מטפלין בנבילה, והמזיק ישלים לו את המותר. ואם נפחתה משעת מיתה עד שבאו לבית דין, משלם לו לפי שיעור הנזק שהיה בשעת מיתה ולא יותר. בין כשהזיק בידים, ובין כשהזיק ממילא (כגון שומר שפשע), בין בנזק המצוי (כגון שורו שהזיק), ובין בנזק שאינו מצוי (כגון אדם שהזיק בהמה).

אומצ יקרי!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etroq.net.il